

Radicale vernieuwing zorg

Ondersteund door

“Die ontredderde blik vergeet ik nooit meer”

Geplaatst op 24 september 2020

Hoe was het om tijdens de coronacrisis in de voorste linies te staan? Judith Ravensbergen, student Radicale Vernieuwing Waarde-vol Onderwijs® (RVWO, zie kader onderaan), blikt terug. “Het leek een vloedgolf die ons overspoelde.” Maar het team bleef overeind. “De saamhorigheid was enorm.”

Toen Judith Ravensbergen begin 2020 voor het eerst van het nieuwe coronavirus hoorde, dacht ze nog: dit gaat niet over ons. “Corona was weliswaar voortdurend in de media, maar besmetting door het virus leek toen nog zo ver weg. Ik kon me niet voorstellen dat ik er zelf ook mee te maken zou krijgen.” Maar dat gebeurde wel. En het had grote impact.

Judith Ravensbergen

In isolatie

Sinds februari 2019 is Judith in opleiding tot verzorgende ig/medewerker maatschappelijke zorg. Zij is zij-instromer, voorheen werkte zij in de huishouding (ook in de zorg).

In februari 2020 was ze net begonnen op een nieuwe werkplek: bij Salem (onderdeel van DSV | verzorgd leven), op een unit voor kleinschalig wonen met tien bewoners met dementie. "Half maart begon een van de bewoners erg te hoesten. Zij werd getest en bleek besmet te zijn met Covid-19", vertelt Judith. "Kort daarop bleek haar buurman ook besmet. Vanaf dat moment kwam corona over ons heen als een vloedgolf."

De bewoners moesten al snel in isolatie in hun kamer. "Het was heel moeilijk om uit te leggen waarom deze maatregel moest worden genomen. Bewoners vonden het ook maar raar om ons in beschermende kleding te zien werken. Vaak herkenden ze je niet. Sommigen zeiden: 'Doe toch niet zo gek, zet dat mondkapje af.' Anderen keken je alleen maar angstig aan, met zo'n ontredderde blik. Dat zal ik echt nooit vergeten."

Samen de schouders eronder

Uiteindelijk kregen alle tien de bewoners corona; vrijwel allemaal werden ze er ontzettend ziek van. Dat betekende voor de medewerkers: alle hens aan dek. "In het begin wisten we amper wat ons overkwam en werkten we zo goed als het ging door. We waren erg gefocust op de gezondheidscontroles, vanwege het gevaar van besmetting. Gelukkig konden we daarnaast ook de tijd vinden om aandacht te geven aan de bewoners. We gingen bij hen zitten, maakten een praatje. In de opleiding RVWO hebben we geleerd om aan te sluiten bij bewoners, dus dat doe je dan eigenlijk als vanzelf. We draaiden allemaal extra diensten om de mensen zo goed mogelijk te kunnen bijstaan. Dat was best vermoeiend; zelf stonden we in de overlevingsstand."

Op enig moment werd een collega van Judith ziek. “En zelf ben ik acht weken mijn reuk en smaak kwijt geweest – een teken van corona. Ook ben ik wel een beetje angstig geweest om anderen thuis te besmetten. Maar dat gevoel verdween snel naar de achtergrond. Er was een grote collegialiteit onder het personeel; rangen en standen bestonden niet meer. We gingen ervoor: één team, één taak. Samen hebben we de schouders eronder gezet om de mensen zo goed mogelijk te ondersteunen.”

Waardering

Het team had ook oog voor de naasten van de bewoners, vertelt Judith. “Zij mochten natuurlijk niet op bezoek komen. Daarom regelden wij dat ze toch contact konden hebben. We hielpen bewoners bijvoorbeeld met beeldbellen. Er is ook een keer een hoogwerker geregeld, zodat familieleden voor de ramen konden zwaaien. En er waren ontmoetingen – op afstand – in de tuin. De familie waardeerde dat; we kregen regelmatig bedankjes, gebakjes en zelfs cadeautjes. Ze waren heel begripvol en meelevend.”

Niet naar school, wel veel geleerd

Door corona verdwenen ‘de gewone dingen’ naar de achtergrond, vertelt Judith. “Dat gold ook voor mijn opleiding. De school ging een paar weken dicht; daarna werd het online leren opgestart. Maar waar ik normaal op mijn werk ook altijd druk bezig ben met schoolopdrachten, kwam ik daar in maart en april nauwelijks aan toe. Vanuit de opleiding was daar gelukkig veel begrip voor. De boodschap was: doe nu eerst maar wat je moet doen voor de zorgvragers. De rest komt daarna wel weer.”

Overigens denkt Judith dat ze juist in het begin van de coronatijd heel veel geleerd heeft. “Ik vind het nog best lastig om te benoemen wat dan precies; ik heb nog steeds onvoldoende de tijd genomen om daarop te reflecteren. Maar ik denk toch dat het zo is.”

Voorzichtig weer activiteiten

Uiteindelijk overleed een van de bewoners van de wooneenheid waar Judith werkt. “Gelukkig zijn alle andere bewoners die ziekteverschijnselen vertoonden weer beter geworden. Langzamerhand is alles weer wat ‘normaler’ geworden”, zegt ze. “Zo hebben we weer activiteiten voor de mensen – maar wel in kleine groepen en met inachtneming van de 1,5-meter regel. Want Nederland is helaas nog niet van het coronavirus af, dus het blijft ook de komende tijd best spannend. Gelukkig kunnen we als collega’s wel steeds ons verhaal bij elkaar kwijt. Dat helpt.”

OVER RVWO

[Radicale Vernieuwing Waarde-Vol Onderwijs®](#) vernieuwt het zorgonderwijs, zodat de zorg en ondersteuning duurzaam kunnen aansluiten bij de waarde(n) van mensen met een zorgvraag en hun naasten én zorgprofessionals hun werk met plezier doen. (Meer informatie over RVWO lees je in de [RVWO-nieuwsbrief](#)).

Tekst: Femke van den Berg (Bureau Bisontekst).

Meer artikelen over de thema's met trefwoorden:

Thema's: [Vernieuwing onderwijs](#), [Radicale Vernieuwing Waarde-vol Onderwijs®](#)

Trefwoorden: [DSV Verzorgd Leven](#), [Onderwijs](#), [Studenten](#), [Waarde-vol onderwijs Leiden](#)